ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11 — 1; Administracja od 9 — 3.

Poznań, dnia 1 kwietnia 1934

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 20.— zł, półrocznie 10.— zł, kwartalnie 6.50 zł.

Numer pojedyńczy 1.— zł.

NR. 7 Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu** **ROK 13**

Sprawa nowelizacji prawa przemysłowego.

Na plenarnem posiedzeniu Sejmu w dniu 8 marca, po kilkugodzinnej dyskusji przyjęty został projekt ustawy o zmianie prawa przemysłowego w brzmieniu, proponowanem przez komisję sejmową z jedną już tylko poprawką, a mianowicie, że postanowienie art. 1 p. 20 ustęp 2, dot. kwalifikacji osób, sprawujących kierownictwo ruchu lub kierownictwo działów technicznych w zakładach fabrycznych, wymienionych w art. 16 ustawy, wejdą w życie w terminie, które określi osobna ustawa. Propozycja komisji brzmiała w ten sposób, że postanowienia te miałyby wejść w życie po upływie 3-ch lat od dnia ogłoszenia noweli.

Ze zmian projektu rządowego, wprowadzonych w czasie obrad komisyjnych, na szczególną uwagę zasługują następujące:

co do przepisów o zrzeszeniach przemysłowych oraz ich związkach, projekt że zrzeszenia przymusowe mogą być powoływane na wniosek conajmniej trzech samoistnych przemysłowców i po wysłuchaniu zainteresowanych Izb Przemysłowo - Handlowych, odnośne postanowienie przewiduje, że „jeśli zachodzi potrzeba utworzenia zrzeszenia przemysłowców dla celów przewidzianych w art. 69 (podług brzmienia projektu) Minister Przemysłu i Handlu może na wniosek samoistnych przemysłowców i po wysłuchaniu opinji zainteresowanych Izb Przemysłowo - Handlowych powołać zrzeszenia przymusowe dla przemysłu danego rodzaju". Podczas gdy w projektowanym przez rząd brzmieniu trzech przedsiębiorców mogło zażądać utworzenia przymusowego zrzeszenia w swym dziale przemysłu, obejmującym ewentualnie nawet kilkaset przedsiębiorstw, podług nowego brzmienia, gdy liczba przemysłowców nie jest określona, Izby Przemysłowo - Handlowe w swych opinjach będą mniej skrępowane i będą mogły silniej podkreślić ewentualne momenty, wskazujące na istotną potrzebę powołania do życia zrzeszenia przymusowego w wypadku, gdzie się znaczniejsza ilość przedsiębiorstw za tem oświadczy.

Z dalszych zmian wprowadzonych przez komisję, zauważyć należy, skreślenie z listy przemysłów koncesjonowanych handlu odpadkami miedzi, cyny, niklu i aluminjum oraz wszelkich stopów zawierających te metale, tudzież handlu przedmiotami używanemi, wykonanemi z wymienionych metali i stopów. Zastrzeżone zostało także zachowanie praw, nabytych w odniesieniu do ewentualnych dalszych przepisów koncesyjnych, do których wydawania w myśl noweli upoważniona jest Rada Ministrów, w wypadku, gdyby interes publiczny tego wymagał.

Zmiany, dotyczące przepisów uzyskania kwalifikacyj zawodowych, potrzebnych do prowadzenia samoistnego przemysłu, brzmią jak następuje:

„Na wniosek przemysłowców poszczególnych rodzajów przemysłu i po wysłuchaniu opinji Izb Przemysłowo - Handlowych Minister Przemysłu i Handlu może wprowadzić w drodze rozporządzenia obowiązek posiadania przez osoby, prowadzące samoistnie przemysł odnośnych rodzajów — odpowiednich, określonych w rozporządzeniu kwalifikacyj zawodowych".

Sprawa stabilizacji walut rozważana w Międzynarodowej Izbie Handlowej.

Na porządku dziennym posiedzenia Rady Międzynarodowej Izby Handlowej, której zjazd odbył się niedawno w Paryżu, znajdowała się m. in. sprawa stosunku zagadnienia stabilizacji walut do zagadnienia wzrostu obrotów handlu światowego i ogólnej poprawy konjunktury. Sprawozdanie w tej materji przygotowała specjalna komisja pod przewodnictwem p. Theunis, gubernatora Banku Belgijskiego, generalnym sprawozdawcą był profesor Gregory z Londynu.

Posiedzenia Komisji odbyły się w dniach 7 i 8 marca, następnie w dniu 10 raport przedstawiony został Radzie. Konkluzje raportu zmierzają do konieczności stabilizacji walut, jako niezbędnego warunku odbudowy stosunków gospodarczych.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że najpoważniejsza międzynarodowa organizacja gospodarcza, jaką jest niewątpliwie Międzynarodowa Izba Handlowa, reprezentująca przytem głosy wolnych czynników gospodarczych, podzieliła stanowisko bronione kosztem wielkich ofiar przez Rząd i społeczeństwo polskie.

Z ramienia Komitetu Polskiego Międzynarodowej Izby Handlowej brał udział w posiedzeniach Rady Dr. Władysław Rasiński.

W sprawie projektu ustawy upadłościowej i postępowania ugodowego.

Wedle ostatnio zasiągniętych informacyj sprawa powyższych projektów przedstawia się następująco:

Projekt ustawy upadłościowej, opracowany przez referenta Komisji Kodyfikacyjnej, prof. A. Jackowskiego, nie nadaje się do dyskusji w szerszem gronie, ponieważ jest to jedynie wyraz poglądów referenta. Obecnie odbywa się pierwsze czytanie w Podkomisji. Dopiero po ukończeniu tego czytania projekt zostanie ogłoszony drukiem, jako dzieło podkomisji, celem wywołania dyskusji publicznej i przygotowania w ten sposób memorjału do II-go i III-go czytania.

Niezależnie od tego Minister Sprawiedliwości polecił swemu Wydziałowi Ustawodawczemu przygotowanie projektu ustawy upadłościowej pierwotnie z terminem do 1. 7. 34 r., następnie bez oznaczenia terminu — przypuszczalnie w miesiącach letnich — gdy będzie więcej czasu projekt ten będzie przygotowany.

Projekt ustawy postępowania ugodowego opracowuje Komisja Kodyfikacyjna, referent profesor Stelmachowski z Poznania.

W sprawie dodatków do towarów.

Nawiązując do wiadomości, podanych w tej sprawie w Nr. 4 „Życia Gospodarczego" podajemy poniżej opinję Centrali Związku Kupców, złożoną Izbie Przemysłowo - Handlowej w Warszawie:

„W przedmiocie ustawowego zakazu obdarowywania nabywców dodatkami do towarów — pozwalamy sobie niniejszem przedstawić pogląd następujący:

W świetle prowadzonych przez nas na terenie sekcyj

branżowych badań — obdarowywanie nabywców t. zw. dodatkami do towarów uznać należy według przyjętych w stosunkach handlowych zwyczajów za dopuszczalne tylko w tych wypadkach, gdy premje takie mają wybitny charakter rabatu, udzielonego zgodnie z zasadami etyki kupieckiej.

Jest np. rzeczą dopuszczalną, dodanie nabywcy pewnej określonej ilości tego samego towaru, jest to bowiem tylko rabat udzielony towarem, miast bonifikaty pieniężnej. W wypadku tym koszt premji nie jest wliczony do kalkulacji towaru, zatem nie zachodzi tu moment nieuczciwej konkurencji.

Zgodzić się można też z formą premji, wypłacanych pieniędzmi przy okazaniu pewnej ilości bonów, świadczących o zakupie określonej ilości danego towaru. Premje te jednak nie mogą przekraczać dopuszczalnych granic.

Dodawanie pewnych przedmiotów o nieznacznej wartości, na których podana jest nazwa dotyczącej firmy, uznać należy za formę dopuszczalnej reklamy, ogólnie przyjętej w stosunkach handlowych.

Natomiast przy obdarowywaniu nabywcy towarami innych branż, posiadającemi nieraz większą wartość, a nie mającemi nic wspólnego z reklamą — koszt dodatku wlicza się zazwyczaj do ogólnej kalkulacji ceny towaru. W wypadkach tych przejawia się wyraźnie moment nieuczciwej konkurencji, zatem praktyki podobne winny być zakazane w drodze ustanowienia odnośnej normy prawnej".

Pożyczka Narodowa.

Wobec ukończenia dwóch etapów prac Pożyczki Narodowej, tj. okresu subskrypcji i okresu wpłat sześciu rat, które stanowią około 83 procent całkowitej sumy subskrypcji, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej Minister Starzyński wniósł do p. Ministra Skarbu prośbę o zwolnienie go ze stanowiska. W dniu 9 marca br. P. Minister Skarbu, przychylając się do podania, zwolnił Ministra Starzyńskiego z tego stanowiska, a jednocześnie mianował Komisarzem Generalnym Pożyczki Narodowej p. Anatola Minkowskiego, prezesa unji związków zawodowych pracowników umysłowych i prezesa ogólnopolskiego komitetu pracowniczego pożyczki narodowej. Najważniejsze zadania, jakie spadają obecnie na komisarza generalnego pożyczki narodowej, obok dokończenia ściągania rat pożyczkowych dotyczą emisyj obligacyj i rozprowadzenia ich oraz szeregu spraw związanych z niedalekiem ukazaniem się tego papieru na polskim rynku finansowym.

Projekt ustawy o oznaczaniu wyrobów wytwórczości krajowej.

Do projektu ustawy o oznaczaniu wyrobów wytwórczości krajowej Senat wprowadził szereg zmian, które m. in. dotyczą zasięgania przez Ministra Przemysłu i Handlu opinji Izb Przemysłowo - Handlowych, Rolniczych i Rzemieślniczych, prowadzenia ścisłego rejestru wydanych zezwoleń, przekazywania uprawnień Ministra innym instancjom.

W sprawie projektu rozporządzenia o urządzeniach reklamowych.

Min. Spraw Wewn. opracowało projekt rozporządzenia o urządzeniach reklamowych. W myśl tego rozporządzenia, urządzenia reklamowe podlegają właściwym przepisom policyjno - budowlanym, a pod względem instalacji i światła właściwym przepisom technicznym. Zezwolenia na urządzenia reklamowe będą udzielane przez magistraty na zasadzie zatwierdzonych projektów, a odnośnie do objektów zabytkowych, przez konserwatorów zabytków. Wolne od zezwolenia pozostają znaki zawodowe, handlowe i przemysłowe, umieszczane w zbiorowych szafkach i ramkach, oraz oddzielne znaki o ściśle określonych rozmiarach. I te jednak znaki winny być w każdym wypadku zgłoszone.

Skarbowość.

W sprawie zwolnienia od podatku dochodowego kosztów inwestycyjnych.

Jedna z firm zwróciła się w tej sprawie do Ministerstwa Skarbu z memorjałem następującej treści:

„Szukając przyczyn kryzysu celem ich zwalczania, doszedł cały szereg państw do przekonania, że obecny zły stan gospodarczy w dużej mierze jest następstwem niedostatecznego wyzyskania posiadanych w kraju środków produkcji. Państwa te wydały też zarządzenia, zmierzające do ożywienia akcji inwestycyjnej. Chcemy tutaj wskazać przedewszystkiem na gigantyczny plan Stanów Zjednoczonych A. P. „NIRA" National Industrial Recovery Act, którego główną dźwignią jest dotowanie przedsiębiorstw prywatnych kapitałami państwowemi celem wzmocnienia ruchu inwestycyjnego. Z tych samych względów zwolniły Niemcy od podatku wydatki inwestycyjne na zakup nowych maszyn na przeciąg 18 miesięcy.

Na tych przesłankach opierając się, pozwalamy sobie zwrócić się do P. T. Ministerstwa z uprzejmą prośbą o rozważenie projektu ustawowego zwolnienia od podatku dochodowego kosztów inwestycyj przemysłowych, chociażby również na przeciąg 18 miesięcy.

Wskazując na przykłady państw bezsprzecznie w dziedzinie przemysłowej przodujących uważamy omal za zbędne naprowadzać, że proponowana przez nas ulga podatkowa niewątpliwie wzmoży nasilenie ruchu inwestycyjnego, czego następstwem będzie zmniejszenie bezrobocia i wzmocnienie siły kupczej ludności, nieodzownego środka w walce z kryzysem gospodarczym.

W końcu pozwalamy sobie też wskazać na podobne pociągnięcie P. T. Ministerstwa przez zwolnienie od podatku dochodowego kosztów nowych budynków mieszkalnych, co niewątpliwie przyczyniło się do wzmocnienia ruchu budowlanego, zatrudnienia wielu bezrobotnych, zwiększenia konsumcji, czego ostatecznem następstwem także i w tym wypadku było zwiększenie wpływów podatkowych Państwa.

Prosimy więc uprzejmie o łaskawe rozpatrzenie wniosku naszego pod kątem widzenia powyżej przedstawionym".

W sprawie ordynacji podatkowej.

W Sejmowej Komisji Skarbowej dnia 7 marca rozpatrywany był rządowy projekt ustawy o ordynacji podatkowej. Komisja wprowadziła do projektu cały szereg poprawek, częściowo tylko uwzględniających stanowisko sfer gospodarczych. Z najważniejszych zmian wprowadzonych do projektu rządowego wymienić należy następujące:

Wprowadzono zasadę, że tak przewodniczący, jak i zastępcy przewodniczących komisyj odwoławczych będą wyższymi urzędnikami, mianowanymi przez Ministra Skarbu i niezależnymi od Dyrektorów Izb Skarbowych.

Członek Komisji Odwoławczej może stracić mandat tylko przy utracie źródeł dochodu, natomiast zostaje skasowane uprawnienie Ministra Skarbu do zwolnienia członka Komisji odwoławczej z bliżej nieokreślonych „ważnych przyczyn".

Rozszerzono zakres kompetencji komisyj odwoławczych, również na sprawy, dotyczące podatku od placów budowlanych.

Wzmocniono moc dowodową ksiąg i zeznań, opartych o księgi.

Wprowadzono szereg poprawek, dotyczących podatku gruntowego, z których najważniejszą jest poprawka do art. 104, dotyczącego podatkowych wymiarów. Poprawka ta brzmi następująco: „W podatku gruntowym za później ujawnione konkretne okoliczności faktyczne nie uważa się sprostowań, wynikłych na skutek klasyfikacji gruntów i zmian pomiarowych, gruntów dokonanych ponownie przez urząd państwowy lub przez instytucję kredytu długoterminowego, oraz przez mierniczych, których określa Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze rozporządzenia".

W sprawie nadpłat, podlegających zwrotowi, lub zaliczeniu, wprowadzono poprawkę, iż będą one oprocentowane, licząc od dnia wpłaty sumy, uznanej przez władzę skarbową, lub w wyniku odwołania za niesłusznie pobraną - zamiast, jak w projekcie rządowym — „od wniesienia prośby o zwrot nadpłaty".

Wprowadzono również zasadniczą poprawkę do art. 136, dotyczącego zapłacenia należności podatków przez nowonabywcę nieruchomości przez dodanie nowego paragrafu o następującem brzmieniu: „Wysokość należności nie może być wyższą od podanej przez właściwą władzę skarbową na skutek prośby zainteresowanych płatników".

Wprowadzono również ważną poprawkę do art. 140 dotyczącą prawa pierwszeństwa zaspakajania pretensji podatku przemysłowego z całego majątku ruchomego, należącego do przedsiębiorstwa. W związku z faktem, że ruchomość, będąca w posiadaniu przedsiębiorstwa, nie zawsze stanowi własność tego przedsiębiorstwa, zobowiązano Ministra Skarbu do wydawania odpowiedniego rozporządzenia przez dodanie zdania o następującem brzmieniu: „Minister Skarbu określa drogą rozporządzenia jaki majątek ruchomy należy uważać za należący do przedsiębiorstwa".

Przesunięto termin zeznań dla osób fizycznych na dzień 1 maja każdego roku — dla osób prawnych na dzień 1 lipca.

Wprowadzono obowiązek oparcia wymiaru na zeznaniu płatnika oraz materjale faktycznym zebranym przez władze wymiarowe.

Ustalono zasadę przeprowadzenia rewizji ksiąg nie w lokalu płatnika, a jedynie za jego zgodą w lokalu Urzędu Skarbowego, przyczem płatnik ma prawo na własny koszt wziąć zaprzysięgłego rzeczoznawcę księgowego.

Przedawnienie uprawnień władz do dodatkowych wymiarów winno być skrócone do lat 3 i 6 (zamiast 5 i 10).

O posiedzeniu komisji odwoławczej płatnik winien być zawiadomiony w terminie 7-dniowym, a nie na 3 dni przed posiedzeniem.

W razie, gdy władza odwoławcza uzna, iż wymiar podatku jest za niski, wówczas przed rozstrzygnięciem odwołania władza winna zwrócić sprawę pierwszej instancji, celem dokonania ponownego wymiaru.

Wreszcie przyjęto poprawki, zmierzające do skasowania upoważnień Ministra Skarbu do:

przekazywania sprawy wymiaru lub odwołania innej władzy wymiarowej, lub odwoławczej niż władza miejscowa dla sprawy tej właściwa,

przedłużenia kadencji komisji odwoławczej na okres dwuletni.

W rezultacie utrzymane zostały wytyczne projektu rządowego, zrywające z dotychczasowym systemem wymiaru podatku w I instancji przez komisje szacunkowe. Wymiar następować będzie przez Urzędy Skarbowe. Natomiast w komisjach odwoławczych, opartych prawie wyłącznie na czynniku obywatelskim, przez to, że tak przewodniczący, jak i zastępcy przewodniczących tych komisyj, na których powołani będą z nominacji Ministra Skarbu wyżsi urzędnicy, niezależnie od dyrektorów Izb Skarbowych, wprowadzony został moment większej bezstronności, jak dotychczas w funkcjonowaniu komisyj odwoławczych.

Jeszcze w sprawie ordynacji podatkowej.

Na komisji Senatu zostały uchwalone różne zmiany, które miałyby być wprowadzone do projektu ustawy o ordynacji podatkowej. W tym jednak wypadku projekt musiałby wrócić do Sejmu do zajęcia stanowiska wobec poprawek Senatu. Wobec jednak zamknięcia sesji ciał ustawodawczych na to już czasu nie było. Jak się dowiadujemy stanął układ między komisją Senatu, a Ministerstwem Skarbu, że zmiany Komisji Senatu wprowadzone będą do rozporządzenia wykonawczego.

Zmiany te są następujące:

W rozporządzeniu do art. 89 par. 2 uwzględnione będą księgi handlowe, prowadzone przez wolne zawody, notarjuszy, właścicieli nieruchomości itd. W rozporządzeniu do art. 108 par. 2 określona będzie bliżej treść uzasadnienia wymiaru podatku analogicznie do przepisów art. 67 ust. 2 w ustawie o podatku dochodowym.

Odnośnie art. 114 par. 2 Komisja Skarbowo-Budżetowa Senatu wypowiedziała się za szeroką interpretacją przez władze skarbowe odnośnych przepisów, a to w interesie zasady sprawiedliwości i zasady konieczności ujawnienia prawdy materjalnej. Przy art. 124 mają być bliżej sprecyzowane wypadki, w których przewodniczący komisji odwoławczej ma prawo wnieść do trybunału administracyjnego skargę; w art. 211 par. 2 zobowiązanie, że wydanie jednolitych tekstów przepisów o podatkach dokonywane będzie przed wejściem w życie ordynacji podatkowej, a więc przed 1 października rb.

W rezultacie plenum Senatu przyjęło ustawę o ordynacji podatkowej w brzmieniu uchwalonem przez Sejm.

W sprawie prawidłowości ksiąg buchalteryjnych.

Organizacje kupieckie zestawiły spis usterek formalnych w prowadzeniu ksiąg buchalteryjnych, które powodują odrzucenie ksiąg przez władze skarbowe. Do usterek tych należą: zapisy ołówkiem, podsumowanie ołówkiem, podskrobywanie cyfr, pisanie między brzegami i na brzegach, zostawianie pustych linij, nieprowadzenie ksiąg a jour, opóźnienie zapisów, niezachowanie chronologji w zapisach, brak szczegółowych danych w inwentarzu, niewpisanie inwentarza do księgi inwentarzowej, niepodpisanie inwentarza, brak księgi inwentarzowej, brak dowodów kasowych na zakup bądź brak salda kredytowego kasy, księgowanie zakupu towaru po zapłaceniu rachunku, niesporządzenie bilansu otwarcia, niewskazanie nazwisk prywatnych dyskonterów, niepoświadczenie ksiąg co roku, sporządzenie remanentu niezgodnie z zasadami buchalterji i kupieckiemi.

Sprawy socjalne.

W sprawie ustawy o ułatwieniu spłaty zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezp. społ.

Senat w dniu 15 marca br. przyjął projekt ustawy o ułatwieniu spłaty zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych z poprawkami, wprowadzonemi przez Sejm. Najważniejszą jest przesunięcie terminu zaliczania zaległości na 1 lipca 1932 r.

Orzeczenie Sądu Najwyższego w sprawie godzin nadliczbowych.

Pracownik, który — obejmując pracę — nie umówił się co do liczby godzin, przez które miał pracować, ani też nie umówił się co do pracy w godzinach nadliczbowych, ma prawo tylko do umówionego ryczałtowego wynagrodzenia miesięcznego za swą pracę wogóle, natomiast nie należy mu się odrębne wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

(Orz. z 2. VI. 1932 Rw. 253/32 i z 4. I. 1933 Rw. 1595/33).

Księgowy, który wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych bez zlecenia pracodawcy, a w czasie zajmowania posady nie występował nigdy z roszczeniem o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych ani nie zgłaszał pracodawcy przepracowanych ponad normę godzin przy powtarzających się miesięcznie wypłatach wynagrodzenia, nie ma prawa do dodatkowego wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

(O. z 22. XI. 1932 Rw. 1115/32).

„Milczące" wypowiedzenie umowy o pracę.

Sąd Najwyższy (w sprawie Nr. C. I. 2831/32) wyjaśnił, że wypowiedzenie zawartej umowy o pracę lub części tej umowy winno być wyraźne i ujęte bądź w formę wymówienia ustnego z tem, że w razie potrzeby może być stwierdzone zeznaniami świadków, nie może natomiast być milczące wskutek samego faktu niewypłacenia pracownikowi umówionego wynagrodzenia lub jego części.

W sprawie obowiązku pracodawców zatrudniania inwalidów.

W nawiązaniu do szczegółowych wiadomości podanych w Nr. 23 „Życia Gospodarczego" z roku ubiegłego — przypominamy, iż z dn. 1 kwietnia 1934 r. wchodzi w życie znowelizowany art. 59 ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkiem, na podstawie którego pracodawcy w rolnictwie, przemyśle i handlu oraz komunikacji obowiązani są zatrudniać na każde 50 robotników i pracowników jednego inwalidę, na każde 100 — 3 inwalidów od 15 do 65% ogólnej utraty zdolności zarobkowej. Obowiązkowi powyższemu podlegają również pracodawcy, prowadzący roboty sezonowe: budowlane, ziemne, brukarskie, drogowe, kolejowe, wodne (budowlane, regulacyjne) oraz meljoracyjne. Rozwiązanie umowy o pracę z inwalidami, zatrudnionymi w myśl powyższych postanowień, dopuszczalne będzie tylko z winy inwalidy w wypadkach, przewidzianych w art. 32 rozporządzenia Prezydenta R. P. o umowie o pracę pracowników umysłowych oraz w art. 18 rozp. Prezydenta R. P. o umowie o pracę robotników. Za uchylanie się od obowiązku zatrudniania inwalidów przewiduje art. 60 ustawy o zaopatrzeniu inwal. areszt do 6 tygodni, lub grzywnę od 200 do 2.000 złotych.

Handel zagraniczny.

W sprawie układu polsko-niemieckiego.

W związku z wejściem w życie dnia 15 marca br. układu polsko - niemieckiego, o czem pisaliśmy w ostatnim numerze „Życia Gospodarczego", w „Monitorze Polskim" z dnia 14 marca rb. Nr. 60 oraz w „Dzienniku Ustaw" Nr. 21 z dnia 14 marca rb. ukazały się rozporządzenia następujące:

W „Dzienniku Ustaw" Nr. 21 pod poz. 162 ukazało się rozporządzenie Rady Ministrów, zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów, uchylające z dniem 15 marca moc obowiązującą załącznika 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z 11 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78/33) obejmującego t. zw. listę zakazów przywozu antyniemiecką.

W „Monitorze Polskim" w Nr. 60 z dnia 14 marca rb. ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu uchylające rozporządzenie z dnia 11 października 1933 r. w sprawie stosowania ceł maksymalnych („Monitor Polski" Nr. 236, poz. 256).

W tym samym „Monitorze Polskim" ukazał się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10 marca 1934 roku L. D. V. 8661/3/32 w sprawie stosowania zakazów przywozu niektórych towarów, treści następującej:

„Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia, że z dniem 15 marca 1934 r. tracą moc obowiązującą wszystkie specjalne ograniczenia, stosowane do przywozu towarów pochodzących z Rzeszy Niemieckiej, zawarte tak w okólniku L. D. IV. 659/3/28 z dnia 4 czerwca 1928 r. w sprawie stosowania zakazów przywozu niektórych towarów do Polski (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18, poz. 229), jak również w innych okólnikach wydanych w tej sprawie. Z dniem 15 marca br. przywóz towarów reglamentowanych, przychodzących z Rzeszy Niemieckiej, bądź importowanych do Polski przez porty niemieckie, odbywać się będzie na warunkach ogólnych stosowanych do wszystkich krajów".

Rokowania handlowe polsko-francuskie

Po kilkudniowym pobycie w Warszawie, Dyrektor Sokołowski, który prowadzi obecnie rokowania z Francją w zastępstwie Wice-Ministra Doleżala, wyjechał znowu do Paryża. Rokowania się przewlekają. Ostatnio zostało uzgodnionych tylko kilka drobnych punktów. Trudno przewidzieć kiedy i jak rokowania zostaną zakończone.

Rokowania polsko-rumuńskie.

Wznowione zostały rokowania o nowy układ kontyngentowy między Polską a Rumunją, które, jak wiadomo, uległy ostatnio chwilowej przerwie.

Rokowania polsko-finlandzkie.

Rokowania polsko - finlandzkie znajdują się w stanie finalizacji.

Rokowania handlowe polsko-łotewskie.

Rokowania handlowe polsko - łotewskie poczyniły znaczne postępy i doprowadziły do uzgodnienia większości kwestyj.

Wystawy i Targi.

Apel Rady Interesentów Targów Poznańskich.

Mimo że Targi Poznańskie istnieją od lat 13-tu, niezespolone czynniki gospodarcze Rzeczypospolitej nie uczyniły z nich dotychczas takiego instrumentu handlowego, jakim dzięki zorganizowanej pracy związków gospodarczych w niektórych krajach stały się wielkie targi zagraniczne. Wskutek tego liczne korzyści, jakie gospodarce krajowej powinna udostępnić wielka instytucja targowa, pozostały dotychczas jeszcze niewykorzystane.

Pragnąc zracjonalizować te nieskoordynowane wysiłki i zaprząc je do pracy dla spotęgowania obrotów gospodarczych, zawiązała się samorzutnie Rada Interesentów Targów Poznańskich jako emanacja samorządu gospodarczego t. j. Związku Izb Przemysłowo - Handlowych, Rolniczych i Rzemieślniczych, 19 Izb Polsko - Zagranicznych oraz 59 centralnych organizacyj gospodarczych całej Polski z Centralnym

Związkiem Przemysłu Polskiego i Naczelną Radą Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego oraz Związkiem Kupców na czele.

Rada Interesentów Targów Poznańskich jest reprezentacją użytkowców targowych. Kieruje się przeto w swej działalności jedynie i wyłącznie względem na dobro wytwórczości i handlu polskiego, natomiast nie reprezentuje interesów instytucji targowej.

By zracjonalizować Targi Poznańskie, w myśl dezyderatów przemysłu i kupiectwa, wzywamy wytwórców krajowych, aby wzięli jak najliczniejszy udział w tegorocznych międzynarodowych Targach Poznańskich (od 29 kwietnia do 6 maja 1934 r.). Nie należy łożyć na kosztowną dekorację stoiska, nie chodzi bowiem o efekty wystawowe, ale o pokaz towaru. Nie powinno zabraknąć ani jednego poważnego warsztatu w Polsce, dając tem wyraz zrozumienia potrzeb przemysłu krajowego oraz lojalności wobec własnych związków i gospodarczego samorządu. Równocześnie kierujemy apel do kupiectwa, aby pewną określoną część swych zakupów sezonowych załatwiło bezpośrednio na Targach Poznańskich, dając tem dowód zrozumienia dla inicjatywy powziętej przez ich własną reprezentację i ich dobro mającej na celu.

Rok zeszły zaznaczył się w historji gospodarczej jako punkt zwrotny kryzysu. Obecnie idziemy powoli ku poprawie. Należy zdyskontować korzyści, jakie ona niebawem przyniesie i otrząsnąć się z martwoty kryzysowej, przyspieszając pobudzenie nowych sił produkcyjnych i konsumcyjnych. Niechaj przykładem a zarazem przestrogą będą nam wszyscy nasi sąsiedzi z zachodu, którzy zapowiedzieli liczny udział w tegorocznych Targach Poznańskich, kierując się widocznie przekonaniem o wzroście siły nabywczej Polski. Uważają oni Targi Poznańskie za racjonalną płaszczyznę dla dokonania licznych tranzakcyj. Niezaprzeczalnie leży w interesie naszego przemysłu i handlu, by osiągnęły te korzyści, w jakie nawet obcy niezbicie wierzą, biorąc gremjalny udział w Targach Poznańskich. A zatem niechaj hasłem naszem będzie: „Targi Poznańskie to front gospodarczy całej Polski".

Angielskie samochody dla Polski.

Zainteresowanie polskim rynkiem samochodowym ze strony fabryk wzmaga się, albowiem w rozmowach gospodarczych pomiędzy Polską a państwami produkującemi samochody poruszono dopuszczenie do rynku polskiego produkcji zagranicznej. M. in. odnosi się to do Anglji, jak to wynika z wywiadu udzielonego przez Sir Eugen Ramsden. Angielski przemysł samochodowy pragnie zapoznać rynek polski z wyrobami swoich 72 fabryk szczególnie w dziedzinie małych samochodów, które przy obecnym stanie waluty angielskiej są najtańsze na świecie. Targi Poznańskie w roku bieżącym rozszerzają ramy swego działu samochodowego. Dotychczas zainteresowanie działem samochodowym Targów Poznańskich wykazały Państwowe Zakłady Inżynierji, Fiat, Citroen, Adler. D. K. W., Horch, Benz i Skoda. Byłoby wskazane, by w obliczu tej konkurencji angielskie firmy wystawiły swoje eksponaty, a to tembardziej, że Bureau Permanent International des Constructeurs d'Automobiles w Paryżu udzieliło zezwolenia Targom Poznańskim na urządzenie salonu samochodowego jako dział wyodrębniony.

Bank Związku Spółek Zarobkowych Sp. Akc.

Rok założenia 1886

Centrala: Poznań - Plac Wolności 15 — Oddziały we wszystkich większych miastach Polski

Załatwia wszelkie czynności wchodzące w zakres bankowości

Wyroby firm krajowych, godne polecenia:

Ceny ogłoszeń w dziale niniejszym wynoszą 25,— zł za 1 wiersz na rok 1934

Barwniki nietrujące
Domagalski i Ska, Poznań, św. Marcin 34 i Garncarska 8.

Chemikalja
Wszelkie dla aptek, drogeryj i fabryk dostarcza firma R. Barcikowski S. A. Poznań.

Konfekcja męska
Lewandowski i Ska w Poznaniu, Stary Rynek 55.

Materace pat. taśmowe
które są najtańsze, najlepsze i najwygodniejsze poleca „Ina“ Fabryka Materacy i Łóżek Metalowych, Poznań, ul. Mickiewicza 15, tel. 76-60 i 53-52. Każdy kupujący powinien żądać tylko materac „Ina“.

Maszyny rolnicze
H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Górna Wilda 142.

Mydła
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK“, Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Dezynfekcyjne środki lyzol, kreolina
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK“, Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4

Instalacje
W. i St. Hedinger w Poznaniu, ul. św. Marcin 26.

Samochody
Brzeskiauto Sp. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 29.

Kuchenki gazowe
dostarcza: „Wiepofana“ T. A. w Poznaniu, Dąbrowskiego 81

Lakiery i pokosty
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK“, Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4

Ruszta
ze specjalnego stopu żeliwa, tak dla palenisk stałych, jak ruchomych, dostarcza: „Wiepofana“ Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Okna, drzwi, architektura wewnętrzna
Zjednoczone Zakłady Stolarskie, Witajewski i Wojciechowski w Poznaniu, Wybickiego 13/14

Mydło szare (miękkie)
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK“, Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Olejе eteryczne i esencje
Domagalski i Ska w Poznaniu, św. Marcin 34.

Siatki druciane
„Drutownia — Poznań“ fabryka siatek i płotów druc. oraz tkanin metalowych, drutu kolcz. Poznań, ul. św. Marcin 45 a, tel. 24-01.

Dezynfekcyjne środki
Wszelkie dla aptek, drogeryj i fabryk dostarcza firma R. Barcikowski S. A. Poznań.

Wagony i Parowozy
H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Górna Wilda 142.

Odlewy żeliwne
gatunkowe, dostarcza: „Wiepofana“ Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Tokarki typu ciężkiego
model T 325 o wzniesieniu kłów 325/750 mm. i rozstawieniu 1500 i 2500 mm., dostarcza: „Wiepofana“ Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Tokarki precyzyjne
model TN 180 o wzniesieniu kłów 180/300 mm. i przy rozstawieniu 1000, 1500, 2000 i 2500 mm. dostarcza: „Wiepofana“ Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Sztuczny nawóz
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK“, Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Wiertarki słupkowe
stołowe oraz szlifierki słupkowe stołowe dostarcza: „Wiepofana“ Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.